

Andreu Genovart Orell

Crist Rei: barriada en festes

El darrer diumenge de l'any litúrgic l'Església celebra la festa de Jesucrist Rei. Tots sabem que una de les nostres parròquies porta aquest nom que, d'alguna manera, configura la barriada que l'envolta.

Ja sé que cada sector o barri de la nostra ciutat té unes característiques pròpies que el defineixen, característiques peculiars, a vegades singulars que els veïnats, sobretot a través de les Associacions, procuren mantenir i potenciar en la mesura de les seves possibilitats.

En general, la majoria de residents estimen la pròpia barriada, bé perquè hi han nascut, bé perquè fa anys que hi viuen i, per tant, la senten com a seva. La barriada de Crist Rei confirma el que estic descrivint.

Si volem ésser honests i objectius hem d'admetre que la Parròquia ha tingut un pes específic en aquella zona. Anys enrere com a lloc religiós i espiritual, igualment com a centre educatiu (escola parroquial) i també d'entreteniment (el pati i les "cèlebres" anelles).

Des de fa més de trenta anys aquesta significació-identificació ha vingut marcada pel Club d'Esplai, vinculat a la Parròquia, i que tant de bé ha fet entre els nostres nins, adolescents i joves; com també els Indis que ja fa anys recuperaren les seves danses.

Hi ha una bona harmonia i simbiosi entre aquests elements significatius (Parròquia- Club d'Esplai- Indis- Associació de Veïnats) i la barriada de Crist Rei i això, d'alguna manera, es traspua i transpira de forma especial quan arriben les festes.

En el temps actual, la crisi continua ben present en les nostres vides i economies familiars, però aquest factor no impedeix que ens trobem per celebrar la nostra festa titular sortint al carrer, compartint l'amistat, gaudint dels actes programats, pregant junts i... gastant poc.

Vull aprofitar aquest espai per convidar totes aquelles persones que es vulguin unir a nosaltres en la festa de la parròquia i del barri, ja que totes les activitats programades entre aquesta i l'Associació de Veïnats estan obertes als nostres conciutadans.

Per molts anys!

Nins jugant a les anelles al pati de Crist Rei

**Mns.
Xavier
Salinas
i Viñals
nou bisbe
de Mallorca**

A punt d'imprimir el nostre Full, acaba de fer-se pública la notícia del nomenament del nou bisbe de Mallorca, Mns. Xavier Salinas i Viñals fins ara bisbe de Tortosa. Mns. Salinas ja coneix la realitat illenca ja que des de l'any 1992 al 1997 fou bisbe de la diòcesi germana d'Eivissa.

Benvingut sia el nou prelat i que el Senyor beneeixi la seva labor pastoral entre nosaltres.

Festes de Crist Rei

del 17 al 25 de novembre de 2012

Dissabte 17

18.00 **Homenatge als majors** de la nostra barriada.
Eucaristia a Crist Rei.

Xocolatada al saló parroquial.

Organitza: Associació de Veïns de Tramuntana.

Diumenge 18

20.00 **Comèdia al teatre municipal** a càrrec del grup Calabruix. Obra "Més a lloure que tancats".
Autor: Tomeu Torres. **Entrada gratuïta!**

Dimarts 20

19.00 **Missa i exposició del Santíssim.**

Dimecres 21

19.00 **Missa i exposició del Santíssim.**

21.00 **Glosat de picat** al teatre de Manacor, patrocinat per la Caixa Colonya amb l'actuació de Toni Galmés (Prim) Toni Llull (Carnisser) i Mateu Matas (Xuri).

Dijous 22

19.00 **Missa i exposició del Santíssim.**

Divendres 23

18.30 **Amollada de coets, repicada de campanes i posada de banderes.**

19.00 **Dansa dels Indis.** Passaran pels carrers, convidant la gent a participar a la festa. Els veïnats ens ajuntarem a la seva comitiva, fins al carrer Ecònom Pere Bonnin, on obriran la revetla.

Pensau a posar llum per on passaran.

Itinerari: Bartomeu Sastre, Francesc Gomila, General Barceló, Goya, Espanya, Galmés, Nord, Pius IX, Verònica, Rosa, Nord, Molí d'En Fraret i Ecònom Pere Bonnin.

Recollida del carnet de l'A.V. al carrer Ecònom Pere Bonnin, 43

20.30 **Vetllada Popular.**

Pregó de festes a càrrec de
Sebastià Riera Pocoví.

Torrada: Pa, botifarrons, llangonisses i vi per a tothom.

Ball de saló amb l'animació de n'Antón. Música en viu. Camillada per a tothom que vulgui dur la seva camilla. Obsequi a la millor presentació.

Dissabte 24

Diada infantil i juvenil.

Organitza: Esplai de Crist Rei.

10.30 **Concentració al pati de Crist Rei.**

Xocolatada per a tots els nins i nines.

11.00 **Taller de maquillatge.**

12.00 **Passa-carrers pel poble**, amb bulla i renou.

13.00 **Dinar infantil i juvenil** de pa i taleca al final del carrer Pere Bonnin.

15.00 **Jocs per als més petits** al mateix lloc.

Gimcana per als més grans al Molí d'En Fraret.

18.00 **Missa.**

20.30 **Sopar en el saló de Crist Rei a benefici de les necessitats de la Parròquia.**

21.00 **Revetla** al carrer Ecònom Pere Bonnin, 43.

Ball de bot amb l'Agrupació

"Aires Vilafranquins".

Sorteig d'un porcella entre tots els socis que hagin recollit el carnet.

Bunyolada preparada per les catequistes.

Diumenge 25

19.00 **Missa solemne de Crist Rei**, presidida per Mn. Francesc Xavier Riutort Ortega; dansaran els Indis.

En acabar la missa, concert de la Banda Municipal de Manacor dins el temple de Crist Rei amb la generosa col·laboració de l'Ajuntament.

21.00 **Refresc popular**, al pati de Crist Rei amb tot el que plegats haurem aportat.

L'hora és aproximada.

NOTES:

Agraïm la col·laboració de tots els veïns i Institucions que fan possible la festa.

Per a la xocolatada dels majors, si alguna persona major està malalta o impedida, pot avisar a qualsevol membre de l'Associació de Veïnats per poder-li fer arribar la xocolata a casa seva.

Recensió de l'estudi *Atenció d'infermeria de les Germanes de la Caritat de Sant Vicenç de Paül a la població de Manacor (1928-1932).*

 Les VII Jornades d'Estudis Locals de Manacor, celebrades el passat mes de maig, es presentà un estudi amb el títol *Atenció d'infermeria de les Germanes de la Caritat de Sant Vicenç de Paül a la població de Manacor (1928-1932)*, obra de Gloria Gallego, Pilar Castor, Denisse Gastaldo, Margalida Miró, Alejandro Seguí i Marta León. Aquest grup d'estudi pretén explicar la contribució de les Germanes de la Caritat a la salut dels manacorins durant una part dels segles XIX i XX.

No hi ha dubte que el Cristianisme va influir notablement en la cura dels malalts i desvalguts. Allò que més es valorava de la persona era l'ànima, essent-ne el cos un simple suport i, en ocasions, un gran destorb per a la seva salvació. Per als primers cristians, la visita i la cura dels malalts era una obligació moral que més tard es recolliria com una de les set Obres de Misericòrdia de l'Església Catòlica. El

malalt i el desposseït es convertiren en el centre preferent de la caritat. La seva assistència com a exercici d'aquesta virtut va suposar, des de l'Edat Mitjana fins a l'aparició dels estats moderns, una resposta organitzada de la comunitat a l'atenció a la salut, liderada pels ordes religiosos.

L'any 1113 Roma aprovà el primer Orde religiós: els Hospitalaris de Sant Joan de Jerusalem, a la qual seguiren els Hospitalaris de l'Esperit Sant (1180), els Templers (1313), els Trinitaris (1198) i els Mercedaris (1218). Entre els segles XVI i XVIII es fundaren noves congregacions dedicades completament a les necessitats dels pobres i

malalts com l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu (1495) o l'Orde dels Ministres dels Malalts (1550), entre altres. La vida religiosa sanitària femenina tengué el referent més significatiu en Sant Vicenç de Paül i les Filles de la Caritat (1633). D'aquesta manera, al llarg dels segles XVIII al XX sorgiren nombroses congregacions dedicades al món de la salut, especialment femenines.

Les Germanes de la Caritat de Manacor atengueren als seus domicilis els afectats d'un seguit de malalties com el grip, la tisi, la diftèria o al xarampió, contribuint de manera destacada en la introducció de la higiene en la vida quotidiana dels manacorins. No debades se les pot considerar una baula fonamental en el procés de professionalització de les infermeres mallorquines.

Queda provat que les defuncions de pàrvuls minvaren els anys objecte d'estudi (1928-1932), quan les Germanes de la Caritat atenien les famílies amb infants malalts.

LES BENAURANCES, CAMINS D'AUTENTICITAT

 Si vols fer-te "autèntic", inscriu l'autenticitat en la teva pròpia carn, accepta que la teva vida no pot ser viscuda sinó orientada cap a l'altre!

Desfés-te de tot el que et fa "insensible" als teus semblants. No aconseguiràs ser tu mateix si no t'alliberes de tot allò que constitueix la carcassa, del tancament en el teu jo pretesament autosuficient.

Sovint podem aferrar-nos a la

nostra funció, al nostre treball, a la nostra reputació, al nostre saber, al nostre atractiu...més que no a allò que forma el nucli de la nostra persona!

Només l'autèntic edifica la seva vida sobre la roca, ja no té por ni li fa vergonya despullar-se de tots els "vestits" amb que ens solem disfressar!

Només l'autèntic deixa caure les seves armes de defensa, de justificació, per deixar així l'espai lliure a tota la vitalitat del seu amor. Només l'autèntic

viu de debò!

Per què tenim sovint tanta pressa? No deu ser per la por de viure fins al final l'instant present? Com és que no volem viure a fons sinó els moments que ens plauen?

Només l'autèntic se sap nodrir amb allò que se li dóna; només ell és capaç d'apreciar que qualsevol hora, qualsevol persona és "gratuïtat"!

Pere Domènech

Mans Unides a Manacor

Anomenar Mans Unides no és una novetat, ja que és una organització coneguda per les campanyes contra la fam i altres col·lectes. Però... de veres coneixem Mans Unides?

La delegada d'aquesta organització a Mallorca és Maria Oliver Garau. A l'entrevista, però, hi fou l'exdelegada Mª Ignàsia Chacártegui. Quan parla no sols informa, sinó que transmet la seva experiència d'un bon grapat d'anys dins Mans Unides amb la il·lusió i vitalitat que la caracteritzen. Participen també a l'entrevista Catalina Garau, Joana Tomàs i Pepita Cànovas com a col·laboradores voluntàries de Mans Unides.

Mª Ignàsia Chacártegui, Catalina Garau, Joana Tomàs, Pepita Cànovas

La veritat és que arribam a conèixer moltes ONGs. Quins són els trets que distingeixen Mans Unides?

Mans Unides té un fons molt humà, molt cristià: Tota vida és valuosa, tots tenim els mateixos drets com a fills de Déu. Aquest és el missatge de Jesús. Aquest és el compromís de l'Església Catòlica.

És una organització espanyola i permet que cada delegació dugui endavant les seves propostes, sense imposar activitats. Entre tots feim una cadena de solidaritat.

És una organització tremendament senzilla. La gent hi fa feina dins un anonimat, amb generositat i honradesa, sense una propaganda cridanera, dins una línia discreta, humil, però eficaç.

Jo hi som des de fa 12 anys, i hi vaig començar perquè vaig rebre un missatge d'autenticitat. És una manera de fer feina molt senzilla, amb austeritat.

Mans Unides va començar l'any 1959, quan un grup de dones, davant les notícies de la tremenda fam a

Àfrica, se sentiren interpel·lades. Una mare no pot sentir que un fill té gana, aposta se sentiren cridades i digueren "aquí hem de fer alguna cosa". Elles començaren i de mica en mica tots hem anat fent i aconseguint. Hem d'estar convençuts que el món pot canviar. La desesperança paralitza.

Tu fores la delegada a Mallorca, i també hi ha altra gent que hi té una tasca. Què "guanyau" fent feina dins Mans Unides?

Els qui hi feim feina no guanyam cap diner. Però jo em sent una privilegiada de poder-hi estar. És més el que reb que el que don. Estar dins Mans Unides més un contrapès dins la meua vida, m'equilibra. Els problemes personals hi són, però empetiteixen.

Quin tipus de projectes duis endavant?

Els projectes neixen en els països de Tercer Món on hi ha els conflictes i necessitats. Cada any rebem més de 3000 sol·licituds de projectes, però se n'aproven 700 o 800, que són els que pensam que tenen garanties de sortir

bé, i que són en bé per a la humanitat.

Mans Unides du endavant projectes educatius, sanitaris, de promoció de la dona, agrícoles i socials. Per exemple, projectes de salut per ajudar a Equador, a infants que moren perquè no tenen incubadora; a Palestina tenim un programa d'educació i ajuda per a gent, sobretot infants, sords; també estudiem el tema psiquiàtric a Àfrica...

A la delegació de Mallorca hem triat per dur endavant la "Creació d'un centre educatiu per a menors en situació de conflicte" a Costa d'Ivori (Àfrica), amb un import de 174.114 €.

En què consisteix aquest projecte, a quina situació respon?

Es tracta de contribuir a la protecció dels drets dels infants en alt risc. Menors de 13 a 18 anys, nins soldats en la guerra de la Costa de Marfil, infants que no són de ningú, que es troben reclosos en el centre d'observació de menors, al mateix recinte de la presó d'Abidjan, a l'espera d'un judici i sentència, ja que és molt difícil localitzar els seus pares. Men-

trestant es troben exposats a tot tipus d'abusos, tant per part dels funcionaris com dels altres reclusos.

Es crearà un centre per promoure alternatives a l'internament: alfabetització, tallers de fusteria, soldadura i cuina; assistència psicològica...

La veritat és que quan feim una donació, petita o grossa, sempre ens agrada saber què es fa amb els diners.

Mans Unides no envia diners. Nosaltres acceptam projectes i pagam la construcció que es fa amb mà d'obra i materials del país. No hi ha intermediaris.

Ens arriba el projecte, s'estudia, s'aprova, es posa en marxa i es va pagant a mesura que es desenvolupa. Fent un seguiment durant tot el temps, és clar.

En el mes de febrer cada any es fa la col·lecta a totes les parròquies d'Espanya per a Mans Unides. Aquesta activitat és intocable. I tot el que es recull a cada parròquia va íntegrament al Tercer Món.

Teniu intenció de venir a Manacor a donar a conèixer Mans Unides. Què pensau fer?

Pensem que cada poble important ha de tenir una presència de Mans Unides. No es vol fer captació,

no volem comprometre la gent, és un oferiment. La realitat s'ha de conèixer i nosaltres volem ajudar a tenir consciència d'aquesta realitat. Per això, juntament amb Na Catalina Riera i Na Joana Tomàs, organitzarem tres actes:

- **Presentació de Mans Unides a ca Na Vallespina** (Vegeu els breus).

- **Presentació a les escoles concertades**, que consistirà en una visita d'un missioner uns dies abans de la campanya del febrer; on es donarà a conèixer què és Mans Unides a través d'un PowerPoint o video.

- **Sopar de la fam**. Pagam uns diners per sopar de... pa i aigua en solidaritat amb tants de germans. Es farà

amb motiu de la Campanya contra la fam.

En aquests darrers anys dins la societat espanyola s'ha agreujat molt la crisi fins al punt que tenim realitats de pobresa seriosa. I vosaltres ens proposau tenir en compte el Tercer Món.

Ens manca molta formació. Ens manca veure amb el que passa a l'altra part del món. Però hem de tenir molt present que ja no hi ha cap problema que sigui d'aquí o d'allà, estam dins un únic vaixell. No podem arreglar el nostre rodolet i pensar que llavors està tot solucionat. Hem d'arreglar lo nostre però no ens podem tancar. No podem fer parts i quarts. O tots ens componem o ens anam per avall.

Com hem d'entendre i viure les donacions o col·laboracions econòmiques?

Des de la certesa que un poc teu i un poc meu, com que hi ha una unitat de cor, arriba. Cada campanya no arregla el món, però és una finestra perquè la gent conegui aquell problema. Així entram dins el teixit de la humanitat.

Per altra part sabem que ens porta un bé immediat: compartir és una vacuna contra l'egoisme, el pessimisme... equilibra la pròpia vida. No és tant el que dones com el que reps.

Projecte duit a terme amb l'ajuda de Mans Unides.

PER A LA MILLORA DE LES NOSTRES CELEBRACIONS:

LA PARTICIPACIÓ A LA MISSA

Tractats ja els temes de la puntualitat i el silenci a les misses, avui tocarem un dels punts més essencials de la mateixa: la participació.

Quan anam al cinema a veure una pel·lícula hi acudim com espectadors; basta seure i posar atenció al que passa a la pantalla per poder seguir l'acció i el desenvolupament del film. Així i tot, no som simples espectadors perquè d'alguna manera hi participam entrant dins l'entramat de la pel·lícula i el paper que interpreten els personatges, de tal forma que les seqüències d'imatges desporten en nosaltres sentiments de solidaritat, angoixa, alegria, ràbia, por etc.

Quan anam a missa no hi assistim com espectadors sinó com a participants. Aquesta participació va des del lloc que ocupam (davant, enmig o darrere del temple) fins a les respostes que corresponen als fidels, els càntics, l'escolta de les lectures, la vivència de cada un dels signes i gestos etc.

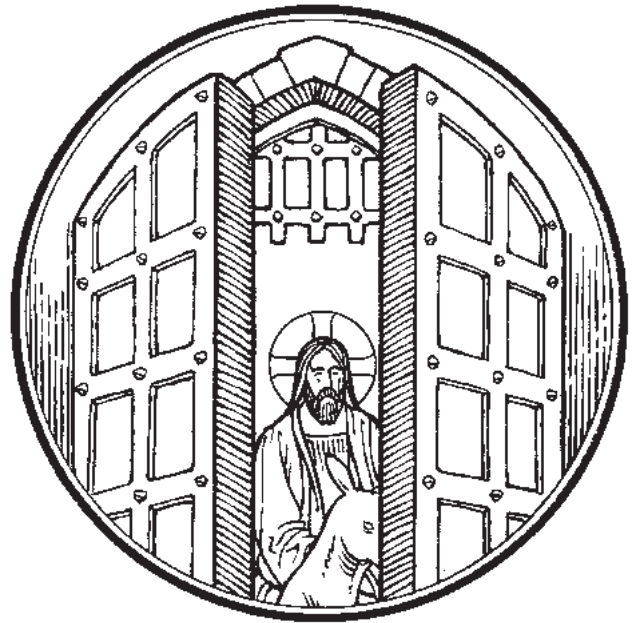
Per desgràcia molts de fidels encara no han assimilat que les accions litúrgiques no són accions privades, sinó celebracions de la comunitat cristiana, de l'Església, que és "sagrament d'unitat" o sigui, poble sant reunit en torn d'un mateix altar per celebrar el Memorial del Senyor. En conseqüència no podem considerar la missa com un acte al que un hi "assisteix" per devoció, per complir amb el precepte.

La participació ha de ser activa, evitant que els fidels se sentin com estranys o muts espectadors, pensant que tot depèn del celebrant o dels que surten a proclamar la lectura de la Paraula de Déu.

Certament no és el mateix "oir missa", com es deia antany, ni "assistir a missa", (aquestes expressions en el fons demostren una actitud passiva) que participar de forma conscient, plena i activa de la celebració en la que tots, sacerdot i fidels, participen d'una acció comunitària en la qual s'hi fa present el mateix Crist no sols en la seva Paraula i la Fracció del Pa, sinó també en l'Assemblea reunida en nom seu.

Que les nostres celebracions de l'Eucaristia siguin un model de participació activa on tots ens sentim convidats entorn de la taula del Crist, compartint com a germans el misteri de la seva donació.

Andreu Genovart Orell

L'Advent en temps de crisi

Crisi, vaga general, descontent, indignats, aturats, cansats... són paraules que cada dia surten als mitjans de comunicació. El problema és que aquests mots corresponen a una realitat crua i aquesta va del tot lligada a la vida de les persones i cada una d'elles, d'una o altra manera, pateix en carn pròpia qualsevol d'aquestes limitacions.

Enmig d'aquest rebombori arriba l'Advent i, des de l'Església, el tornarem presentar com un temps d'esperança. Aquest anunci d'esperança pot ser una fal·làcia o ironia, o bé un bàlsam reconfortant, un esforç per resituar les coses des d'una perspectiva realista per tal d'humanitzar una mica més el nostre món.

La nostra esperança prové de la fe que tenim en el Déu que salva, que vol el bé de tots els homes i dones, que ens convida a viure com a germans eliminant barreres, suprimint divisions, fomentant l'harmonia. La nostra esperança ens mostra un Déu que no es desenten de les situacions humanes, que no ens deixa tirats, que ve a compartir la nostra condició humana.

Des d'aquesta perspectiva, el temps d'Advent ens pot empènyer a demanar justícia, a treballar perquè la fraternitat cristiana es tradueixi en la denúncia de situacions insostenibles que sempre afecten als més dèbils, que la nostra caritat viva arribi de forma concreta als més desvalguts...

Aquest és l'Advent que ens toca viure enguany. Aquesta és la millor preparació pel Naixement de Jesús, aquesta és l'esperança que volem oferir a aquells que ja l'han perduda.

Un any més la bondat, l'amor i la tendresa de Déu es faran carn de la nostra carn per Nadal: Que siguem nosaltres els qui fem visible, tangible i efectiu aquest amor, fet bondat i tendresa: Si no és així el nostre Advent serà orfe d'esperança i buit de contingut.

Andreu Genovart Orell

“Estimar l'Església amb un desesperat dolor: Pere Casaldàliga”

El rodatge d'una minisèrie sobre la vida del bisbe català Pere Casaldàliga en una de les zones més remotes del Brasil ha tornat a revifar en aquells escenaris naturals la història d'una llarga lluita contra les injustícies, i ha causat també un fort impacte emocional entre els actors que interpreten els personatges reals.

No és massa freqüent, en els temps que correm i amb les circumstàncies tan especials que vivim, que la vida d'un bisbe ocupi les primeres pàgines de les revistes dominicals dels diaris, sobretot si es tracta d'una bona causa i d'un gran personatge. És el cas del sacerdot claretí Pere Casaldàliga, bisbe de la regió del Mato Grosso, al Brasil. La defensa dels indis, els *posseiros* (ocupants) i els peons de ramaderia davant els grans *fazendeiros* (terratinents) i els seus pistolers, és a dir, el suport al feble davant el fort en les disputes de terres, es convertí en la raó de ser de la missió del bisbe Pere just després de la seva arribada al país l'any 1968. Casaldàliga havia arribat al Brasil a l'edat de 40 anys, ho havia deixat tot per a realitzar el seu vell projecte de ser missioner, cosa que li canvià la vida per sempre.

Basada en el llibre que Francesc Escribano va escriure sobre la vida de Casaldàliga, *Descalç sobre la terra vermella*, la sèrie descriu de quina manera el bisbe Pere es va anar involucrant en la causa dels indígenes de la selva, sempre mogut per un esperit d'Església samaritana, arrelada de bon de veres al missatge evangèlic. Aquest compromís pels més desfavorits va estar a punt de costar-li la vida a la ciutat sense llei de São Félix, on en temps de la dic-

Pere Casaldàliga

tadura militar les revoltes se sufocaven a trets i on encara avui es respira i s'exerceix l'odi a causa de les llargues pugnes territorials.

Rellegint aquest dies un llibre de Pere Casaldàliga que es titula *A la guiat del Regne*, he trobat aquest fragment d'un escrit seu sobre l'encarnació, que em sembla molt adequat ara que ben aviat ens trobarem a les portes de l'Advent: “El nostre Déu és un Déu humanat, encarnat. El seu Fill, el Verb, Jesucrist, Jesús de Natzaret, nascut d'una dona, fill de Maria, home històric sotmès a una cultura, en un temps, sota un imperi... El misteri de l'encarnació, per a nosaltres, els cristians, és l'expressió màxima de la solidaritat humana de Déu. Jesucrist és la solidaritat històrica de Déu envers els homes, amb cadascuna de les persones humanes, amb cadascun dels pobles.”

Als seus 84 anys, amb el cap clar i la memòria intacta, encara que limitat físicament pel parkinson, Casaldàliga no ha perdut ni un bri del seu esperit combatiu. Ho va demostrar

fa uns anys quan el president del Brasil Lula da Silva li va dir que se sentiria molt honorat si acceptava la nacionalitat brasilera. “També jo em sentiré honorat -li replicà el bisbe rebel-, però no acceptaré aquest passaport mentre vostès no aprovin la reforma agrària a què s'havien compromès.”

Casaldàliga ha estat sempre, al llarg de la seva vida, una persona que ha viscut el seu seguiment de Jesús d'una manera molt ferma, fent del servei al Regne de Déu la raó de ser de tot el seu ministeri com a bisbe, de vegades molt crític amb certs aspectes que li causaven un gran dolor de l'Església, però a la qual ha seguit estimant amb una fidelitat fora mida.

Preguntat en una altra ocasió sobre si tenia algun tipus de temor a la mort, ell que l'havia viscuda de tan a prop, contestà el següent: “La mort només és un darrer detall de la vida; menys que això: la mort, els morts, no existeixen. Només hi ha vius o ressuscitats.”

Breus

Equip de redacció

Mn. Francesc Xavier Riutort Ortega

ORDENACIÓ DE CINC PREVERES

El passat dia 3 de novembre cinc joves diaques reberen a la Seu l'ordenació sacerdotal de mans del bisbe d'Oriola-Alacant Mns. Jesús Murgui, entre ells Mn. Francesc Xavier Riutort Ortega, natural de Porto Cristo. Un bon nombre de persones de la localitat participaren a la solemne celebració. A l'endemà el nou prevere celebrà la seva primera missa solemne a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Porto Cristo, acompanyat de familiars, amics i un bon nombre de preveres que concelebraren amb ell.

El novell sacerdot ha estat convidat a presidir la Missa Major de la festa de Crist Rei el pròxim dia 25 de novembre a les 20h. Des d'aquí desitjant a Mn. Francesc Xavier una fructífera labor pastoral al servei de l'Església de Mallorca.

SOPAR DE GERMANOR

La Confraria del Sant Crist ha programat un sopar de germanor, obert a tothom, per ajudar a pagar els desperfectes que un llamp causà a les instal·lacions electròniques de les campanes i alarma del temple.

Lacte serà el dia 1 de desembre al restaurant Moli d'En Sopa; el preu del tiquet és de 15 euros i ja es poden obtenir contactant amb els telèfons 627 702 915 o bé 625 586 385.

CONFERÈNCIA SOBRE "MANS UNIDES"

En aquest mateix número hi ha una àmplia informació sobre la ONG de l'Església espanyola Mans Unides coneguda per la seva lluita contra la fam en el món i per subvencionar projectes concrets de millora en els països més pobres.

Per a donar a conèixer més directament la seva labor hi haurà una conferència el dimecres dia 28 de novembre a les 20'30 h. en el saló parroquial de Can Vallespir, a càrrec de la Sra. Maria Ignàsia Chacàrtegui, membre de la Delegació de "Mans Unides" a Mallorca. El tema de la ponència és "Mans Unides: L'aventura de la solidaritat".

FESTA DE LA IMMACULADA

Dissabte dia 8, festa de la Immaculada, les misses són com els diumenges. A la Parròquia de Ntra. Sra. dels Dolors hi haurà exposició del Santíssim a les 18'30h. i tindrem una hora de pregària personal. Estau convidats a participar-hi. Aquest mateix dia, a totes les misses, es farà la col·lecta per a la restauració de la teulada i danys col·laterals que va fer el cap de fibló en el Santuari de Lluç el passat mes de setembre.

CELEBRACIONS PENITENCIALS D'ADVENT

Com ja és costum, aprofitarem el temps d'Advent per celebrar el sagrament de la reconciliació o penitència de forma comunitària a les diferents Parròquies. El dimarts dia 18 de desembre serà a la Parròquia de Crist Rei a les 19'00 h.; el dimecres dia 19 en els Dolors a les 20'00 h. i el dijous dia 20 a les 19'30 a Sant Pau. El dia de la celebració, se suprimeix, la missa a la parròquia respectiva per tal de donar més relleu al sagrament del perdó.

CAMPANYA DE RECOLLIDA D'ALIMENTS

Càritas Interparroquial ha organitzat, un any més, la campanya de Nadal. Aquesta es farà a totes les esglésies i consistirà en aportar aliments bàsics com sucre, oli, llaunes de conserves, pots de llegum cuits i fruites en conserva, farina. (no cal dur arròs ni pasta).

Enguany es poden aportar igualment productes d'higiene personal i neteja, com també joguets de segona mà i roba.

L'entrega de les aportacions es farà a les misses del dissabte capvespre dia 15 i a les del diumenge dia 16 en el moment de l'ofertori. Aquest mateix cap de setmana es durà a terme la col·lecta extraordinària per Càritas.

Consideram que enguany, com els dos darrers anys, és molt important el màxim de col·laboració en aquesta campanya donada la necessitat que tenen moltes famílies, capficades dins la crisi econòmica.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 25 D'OCTUBRE
AL 16 DE NOVEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Joaquín Santiago Cortés
- Chloe Cabezas Ruiz
- Minerva Huertas Duran
- Alejandro González Bolaños
- Bryan Astorga Riera
- Amanda Heredia Riera

Primeres Comunions:

- Amanda Heredia Riera
- Antonio Llull Martí

Noces d'Or:

- Bartomeu Riera Martorell
- i Miquela Llull Zarallo

Defuncions:

- Antònia Lliteras Domenge
- Margarita Cànaves Forteza
- Margalida Mascaró Jaume
- Catalina Cabrer Femenias
- Rosa Cases Ramos
- Magdalena Ordinas Matamalas

Parròquia Crist Rei

Baptismes:

- Aarón Santandreu Bernabé

Defuncions:

- Salvador Jaume Guasch
- Rosa Martínez Galdón

Parròquia Sant Pau

Baptismes:

- Miguel Soto Andújar

Defuncions:

- Antònia Puigròs Nadal